

בית משפט השלום בחדרה**ת"א 34594-09-12 גרני ואח' נ' דיאמנט ואח'**

תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת הדסה אסיף

תובע

ערן גרני

נגד

נתבעת

צ'רנה דיאמנט

פסק דין

1. בפני תביעה ותביעה שכנגד.

הוגשו סיכומי התובע וסיכומי הנתבעת והתובעת שכנגד. לא הוגשו סיכומי תשובה מטעם התובע, והמועד שנקבע להגשתם חלף.

מסיפור המעשה, כפי שהוא עולה מכתבי הטענות, וגם מהעדויות כפי שנשמעו בפני, עולה כי התובע, נפל ככל הנראה קורבן למעלליו של צד שלישי, שגרם לתובע ליתן בו אמון והוביל אותו לביצוע מהלכים כספיים כאלה ואחרים.

יחד עם זאת, לא מצאתי כי יש בראיות כפי שהוצגו בפני די כדי לקבל את התביעה (או את התביעה שכנגד) והגעתי לכלל מסקנה כי דין שתי התביעות להידחות.

2. התביעה העיקרית הוגשה על סכום של 500 אלף ₪. התובע טען בה כי הוא בעל מספרה בכרכור וכי הנתבעת הייתה לקוחה במספרתו ובעקבות כך נוצרה ביניהם היכרות אישית.

לטענת התובע הציגה לו הנתבעת אדם בשם גילי בן לב. התובע טוען כי הנתבעת וגילי ניהלו מזימה, שהפילה את התובע קורבן להסתבכות כלכלית קשה. לטענתו, הנתבעת וגילי השתלטו על חשבון הבנק שלו, והנתבעת פיזרה שיקים של התובע, תוך שהיא עושה בחשבון הבנק של התובע כבתוך שלה.

התובע טען גם כי הנתבעת פיזרה שיקים שלו לגורמים בשוק האפור, תוך שהיא מזייפת את חתימת התובע על השיקים, מעלימה ממנו מידע ומפקידה חלק מהשיקים בחשבונה האישי.

התובע טען כי הוא נאלץ לשלם לכל מיני גורמים שיקים בסכום של מאות אלפי שקלים, כאשר מדובר בשיקים שפוזרו על ידי הנתבעת.

לכתב התביעה, צירף התובע שיקים ולטענתו מדובר בשיקים שפיזרה הנתבעת כשהיא מזייפת את חתימתו והעבירה אותם לגורמים שונים ובכלל זה גם לחשבונה בבנק.

לפיכך, דרש התובע כי הנתבעת תשלם לו, כאמור, 500 אלף ₪.

3. בסופו של דבר ולאחר שנשמעו הראיות, התברר כי אין לתובע כל ראיה להוכיח את טענותיו כלפי הנתבעת ובכלל זה את טענתו כאילו הנתבעת זייפה צ'ק כלשהו וכל שכן צ'ק מתוך השיקים שצורפו לכתב התביעה מטעמו.

התובע כלל לא ידע לומר, וכל שכן להוכיח, בגין איזה מהשיקים, שצורפו לכתב התביעה, נדרש לשלם, למי שילם וכמה שילם ואין כל דרך לדעת כיצד חישב את סכום התביעה שבו נקב.

ניתן, אולי, להבין לליבו של התובע, שחש מרומה ונבגד כשהתברר לו כי גילי – שהציג עצמו כמי שמעוניין בתובע ובהתקדמותו – לא היה מעוניין אלא בכספו.

ניתן, אולי, להבין לליבו של התובע ולתחושותיו הקשות כאשר התברר לו כי מי שבו נתן אמון מלא, והפקיד בידיו את כספו ועתידו המקצועי – לא היה אלא משענת קנה רצוף – ואולם אין די בכך כדי לאפשר את קבלת התביעה.

זאת, מאחר שהתביעה לא הוגשה כנגד גילי – כי אם כנגד הנתבעת – והתובע כשל מלהוכיח את חבותה כלפיו. למעלה מכך – לא עלה בידי התובע להוכיח את סכום התביעה – ומשכך – דינה של תביעתו להידחות.

4. התברר גם כי לא ניתן לסמוך באופן מלא על עדות התובע, לאחר שנמצאו בה סתירות, בין היתר ביחס לפעילותו בחשבונות בנק שונים.

כך, למשל, ציין התובע כי בעניין קודם, שבו נדונה תביעה שהוגשה כנגד הוריו, דובר על חשבון בנק שהיה חשבון שלו והוא היה היחיד שפעל באותו חשבון (עמ' 25, שורות 27-29) ואילו בהמשך עדותו באותו עניין, ציין כי אותו חשבון היה על שם אמו והיא ככל הנראה פעלה באותו חשבון (עמ' 27, שורות 3-5).

באותו עניין (ת"א (חיפה) 12125-05 גרני ליאורה נ' עו"ד לפידות שמעון), עלתה טענה לפיה הוריו של התובע פעלו בחשבונו כבתוך שלהם והתובע לא ידע על כך דבר, טענה שהיא דומה מאוד לטענות שמעלה התובע במקרה שבפני.

5. הדעת נותנת כי מי שנכווה ברותחין נזהר בצוננין- ודווקא משום שאין זו הפעם הראשונה שבה מתברר, כביכול, לתובע שפעלו בחשבונו ללא ידיעתו, יש לבחון בזהירות את גרסת התובע בהליך שבפני.
6. בהקשר זה, חשוב לציין כי טענת התובע, לפיה אישר לנתבעת או לגילי לפעול בחשבונו הייתה ונותרה טענה שהיא בגדר עדות יחידה של בעל דין. התובע לא הציג מסמכים המעידים על ייפוי כוח שנתן לנתבעת או לגילי לפעול בחשבונו, לא הביא עדות מפקיד הבנק שבפניו נתן, כביכול, הרשאה לנתבעת או לגילי לפעול בחשבונו וגם לא הביא כל ראיה אחרת.
- התובע, שציין כי הנתבעת – ולא רק גילי, פעלו בנוגע לבניית המספרה החדשה – וניהלו את הבניה מול בעלי המקצוע השונים – גם נמנע מלזמן מי מבעלי המקצוע על מנת לתמוך בטענתו כי גם הנתבעת היתה מעורבת בנושא זה.
- התובע הודה כי מסר לגילי שיקים חתומים על ידו, ללא ציון שם הנפרע, מתוך אמון כי גילי לא יעשה שימוש בשיקים, אלא לשם שיפוז ו/או בנייה של מספרה חדשה עבור התובע.
- משמסר התובע לגילי שיקים בחתימתו- אין לו להלין אלא על עצמו- בפרט כשלא עלה בידו להוכיח כיצד ובאילו נסיבות העביר גילי את השיקים לנתבעת.
7. גם תשובתו של התובע, לשאלה מדוע מסר פנקס שיקים בחתימתו הייתה רחוקה מלהניח את הדעת (עמ' 28, שורות 5-9).
8. גם קשה לתת אמון בתשובותיו לפיהן מסר את השיקים אך מעבר לכך היה "מחוץ לתחום" ולא הייתה לו שום ידיעה על מה שמתרחש במספרה (עמ' 28, שורות 18-24, עמ' 29, שורה 5, שורה 12).
9. התובע לא הוכיח כי הנתבעת ביצעה בפועל פעולות בחשבונו. למעשה, התובע הודה בעדותו כי ההוראה לפקידת הבנק הייתה לתת לגילי לבצע פעולות בחשבונו (עמ' 33, שורה 31) וכן בתצהירו (סעיף 20).
- בעדותו בבית המשפט שינה התובע את גרסתו וטען כי אמר לפקידה לאפשר גם לגילי וגם לנתבעת לבצע פעולות בחשבונו (עמ' 34, שורה 2-8).
- ניסיונו להסביר את הסתירה הזו היה רחוק מלעורר אמון והרושם הוא שהתובע מנסה בכל דרך לקשור את הנתבעת לפעולותיו של גילי.

10. כאמור, גם העובדה שהתובע נמנע מלזמן את פקידת הבנק, אף שלטענתו שמה ופרטיה ידועים לו (**עמ' 34, שורה 15**), פועלת לחובת התובע וההלכות בעניין זה ידועות.
- התובע גם לא ידע לומר אילו שיקים, מתוך השיקים שצורפו לתביעה, זויפו, לכאורה. במילים אחרות, על איזה מהם מופיעה חתימה שאינה חתימתו (**עמ' 35, שורות 24 עד עמ' 36, שורה 18**). למותר לציין שהתובע גם לא הוכיח כי הנתבעת היא שזייפה, לכאורה, את חתימותיו על השיקים.
- בהקשר זה יצוין כי גרסתו, לפיה מסר שיקים בחתימתו- גם אינה מתיישבת עם הטענה כי חתימותיו על השיקים זויפו.
11. יותר מכך, התברר כי התובע פנה לקבל חוות דעת על מנת לתמוך בטענתו לפיה החתימה בשיקים, בכולם או בחלקם, זויפה, אך לא הציג חוות דעת כזו בבית המשפט וגם לא נתן הסבר המניח את הדעת לכך שחוות דעת כזו לא הוצגה (**עמ' 36, שורה 22 עד עמוד 37, שורה 7**).
- גם כאן, המחדל שבאי המצאת חוות הדעת, פועל לחובת התובע וההלכות ידועות.
12. התובע לא ידע לומר אם כל השיקים שצורפו לתביעה נפרעו, אם נפרעו האם נפרעו על ידו, ולידי מי נפרעו (**עמ' 38, שורות 10 ואילך**).
- בסופו של דבר, טען התובע כי הוא מבקש את סכומי כל השיקים שצורפו לתביעה אף אם חלקם כלל לא שולם ולא נמשך מחשבונו (**עמ' 39, שורות 6-7**). מדובר בטענה שהיא תמוהה, בלשון המעטה.
13. התברר במהלך שמיעת הראיות כי סכומים כאלה ואחרים הופקדו לחשבונו של התובע, במהלך התקופה נשוא התביעה. התובע לא ידע לומר כמה כסף נכנס לחשבונו במהלך התקופה שבה פעל, כביכול, גילי בחשבון וגם לא ידע לומר כמה כסף יצא מהחשבון (**עמ' 39, שורות 20-23**). התובע גם נמנע מלצרף דפי חשבון.
- לא ניתן לכן לקבוע כי הסכומים שיצאו מהחשבון גבוהים מאלה שהופקדו לתוכו.
14. עדותו של התובע אינה יכולה לכן להועיל כלל, לא לעניין חבותה של הנתבעת כלפיו וגם לא לעניין הסכומים שנתבעו על ידו.
15. התובע הביא עדויות של מספר עדים, בניסיון לתמוך בגרסתו ובין היתר הביא לעדות את דודתו, הגב' רונית סהר, ואולם גם עדותה אינה יכולה להועיל לתובע.

העדה טענה כי היא הלכה לאנשים ושילמה להם בגין שיקים שנמשכו מחשבונו של התובע, ככל הנראה על ידי גילי (עמ' 13, שורה 26).

יחד עם זאת, לא ידעה העדה לציין מה סוכם בין גילי ובין התובע (עמ' 14, שורה 11).

התברר כי העדה אינה יודעת לציין מהו הסכום ששילמה, כביכול, בגין חובותיו של התובע (עמ' 14, שורה 22, עמ' 18 שורה 24, עמ' 19, שורה 3, שורה 5, שורה 8). בעדותה, הודתה העדה כי היא לא יכולה לנקוב בסכום שאותו שילמה (עמ' 19, שורה 25 ועמ' 20, שורות 7-10).

16. יוצא, כי אין בעדותה של העדה כדי לתמוך בתביעה, וודאי שאין בה כדי לתמוך בסכום התביעה. גם עדויות העדים האחרים שהביא התובע אינן מועילות לו, ובכלל זה עדותו של מר טויטו.

17. לטענת התובע, עדותו של מר טויטו מערערת את גרסת הנתבעת, שטענה כי מעולם לא מסרה שיקים של התובע לצד שלישי כלשהו.

אכן, עדותו של מר טויטו עומדת בסתירה לגרסת הנתבעת ומערערת במידה ניכרת את גרסת הנתבעת, שאלה עוד אדרש בהמשך. יחד עם זאת, אין בכך כדי להועיל לתובע, שעליו הנטל להוכיח את תביעתו, הן לעניין אחריותה של הנתבעת והן לעניין הסכום הנתבע.

18. מאחר שהתובע לא ידע לציין מהם הסכומים ששולמו, אם שולמו, על ידו בגין שיקים שכביכול לא נמשכו על ידו, מאחר שגם העדים מטעמו של התובע לא יכלו לנקוב בסכום כלשהו שאותו שילמו עבור התובע בגין שיקים שלא התובע מסר ומאחר שכל טענות התובע בעניין זיוף השיקים על ידי הנתבעת או בדבר הפעולות שביצעה כביכול בחשבונו, לא הוכחו, ממילא לא עלה בידי התובע להוכיח את התביעה וסכומה. די בכך כדי להביא לדחיית התביעה.

19. אשר לתביעה שכנגד-

בתביעה זו טוענת הנתבעת כי נתנה לתובע הלוואות ובנוסף פרעה עבורו הלוואות, בסכום כולל של 291,700 ₪. עוד נטען בתביעה שכנגד כי החברה שבבעלות הנתבעת, התובעת שכנגד 2, נתנה לתובע הלוואות בסכום של 5,000 ₪ ובנוסף ביצעה עבורו טיפולי שיניים והוא נותר חייב לה סך של 29,300 ₪ בגין אותם טיפולים.

20. עדותה של הנתבעת הייתה עדות יחידה, הן בנוגע לסכומים שתבעה היא והן בנוגע לסכומים שתבעה התובעת 2.

לנוכח הרושם השלילי שהותירה עדות הנתבעת, לא ניתן לקבוע, על סמך עדות יחידה זו, כי עלה בידי הנתבעת להוכיח את התביעה שכנגד.

עדותה של הנתבעת הייתה רצופה סתירות ותשובות מתחמקות ומתחכמות, באופן שמערער מאוד את מהימנותה.

21. ציינתי כבר, כי בעוד שהנתבעת טענה בתצהירה כי מעולם לא מסרה שיקים מחשבונו של התובע לאדם כלשהו (סעיף 14 סיפא לתצהיר), התברר כי הנתבעת מסרה שיקים של התובע לידינו של מר טויטו.

ניסיונה של הנתבעת להסביר סתירה זו היה רצוף התפתלויות ואינני מאמינה כלל לעדותה. כך, טענה תחילה כי שכחה לרשום זאת ובהמשך טענה כי עורך הדין אמר לה שלא ניתן כבר להוסיף טענה זו.

מדובר בשיקים בסכום כולל של עשרות אלפי שקלים ואינני מאמינה לנתבעת ולטענתה לפיה "שכחה" לציין כי מסרה למר טויטו שיקים אלה.

במיוחד אינני מאמינה לנתבעת, מאחר שעל פי טענתה היא שילמה בסופו של דבר למר טויטו סכום של 70,000 או 80,000 אלף ₪ בגין אותם שיקים ולא ניתן להאמין לעדותה כאילו "שכחה" לציין את דבר התשלום הזה בתצהירה.

22. נראה אפוא שהנתבעת בחרה להסתיר את העובדה שמסרה למר טויטו שיקים של התובע ואף נמנעה מלזמן את מר טויטו כעד מטעמה. והדבר מערער מאוד את מהימנותה ואת מהימנות גרסתה.

23. אשר להלוואות שנתנה הנתבעת, כביכול, לתובע- התברר כי את ההלוואות נתנה הנתבעת לגילי, לבקשת גילי. לפיכך, אף אם סברה הנתבעת כי אלה מיועדות בסופו של דבר לתובע הרי שמסרה אותם לידם של גילי ולא שמעתי ממנה הסבר המניח את הדעת לכך שאין לה כל טענה או דרישה כלפי גילי, אך יש לה כאלה נגד התובע דווקא. (עמ' 102, שורה 19, בעמ' 89, שורה 27, עמ' 88, שורות 12-11, עמ' 86, שורה 25).

הנתבעת הודתה כי כל ההתנהלות הייתה מול גילי, ומולו בלבד וכי היא נתנה כסף, או שיקים או הלוואות לגילי, ומגילי גם קיבלה, לטענתה, שיקים נגדיים של התובע (ראה גם עדותה בעמ' 94, שורה 27).

בסופו של דבר, הנתבעת הודתה כי אין לה ידיעה ממשית על כך שההלוואות הגיעו לידינו של התובע והיא רק מניחה כך (עמ' 95, שורות 2-1).

24. הנתבעת טענה כי הסכומים שהופקדו על ידה, או לבקשתה, בחשבונו של התובע, גבוהים מסכומי השיקים של התובע שהופקדו לחשבונה. לכפיך, לטענתה, על התובע להשיב לידיה את יתרת הכספים שהופקדו לחשבונו.
אני דוחה טענה זו.
25. ראשית, הנתבעת טענה שגילי עשה בחשבון התובע כבתוך שלו וכי את ההפקדות לחשבון התובע, כמו גם את החלואאות שנטלה, עשתה עפ"י הוראותיו של גילי, וכי השיקים ניתנו למעשה לגילי (עמ' 74 שו' 1-15).
שנית, אף הנתבעת מודה כי גילי פעל בחשבון התובע – ומשך ממנו שיקים כאוות נפשו. לא ניתן לכן להסתפק בבחינת השיקים שהופקדו לחשבון הנתבעת דווקא. יתכן, וסכומים שהופקדו לחשבון התובע נמשכו ממנו ע"י גילי, גם אם לא בשיקים, או לשם הפקדתם בחשבון הנתבעת דווקא.
לפיכך, אין די בהצגת השיקים שנפרעו לחשבון הנתבעת.
יצוין, כי הנתבעת אף שהיא ממשיכה להיות בקשר עם גילי גם לאחר הגשת התביעה, בחרה שלא לזמנו.
26. הנתבעת טענה כי הכספים, שהופקדו בחשבונה מחשבונו של התובע, היו כספים שגילי קיבל מהתובע, כשכר עבור עבודתו, וכי הם אינם קשורים כלל להלוואות שהלוותה לתובע, בין בעצמה ובין באמצעות אחרים. טענה זו ביקשה הנתבעת לסמוך על הסכם ממון שנעשה, לטענתה, בינה ובין גיל ולפיו התחייב גיל להפקיד בחשבונה סכום של 10 אלף ₪ מידי חודש.
אני דוחה טענה זו.
- הסכם הממון לא אושר בבית המשפט. מעבר לכך, תשובותיה של הנתבעת בקשר לאותו הסכם ממון היו רצופות סתירות, כאשר תחילה טענה כי ההסכם נעשה ביוזמתה, אחר כך טענה כי הוא נעשה ביוזמת ילדיה ובהמשך טענה כי ההסכם נעשה בעקבות יוזמתו של גיל.
מעבר לכך, הנתבעת אישרה כי גם לפי גרסתה רק שלוש פעמים פעל גילי על פי ההסכם. תשובתה, לשאלה מדוע לא עמדה על המשך ההפקדות על פי אותו הסכם, אם אכן היה ההסכם בתוקף, הייתה רחוקה מלהניח את הדעת.
- אינני מאמינה לכן לנתבעת ולטענתה כאילו ההפקדות לחשבונה, כולן או חלקן, נעשו עפ"י אותו הסכם ממון.
27. מכל האמור עד כה עולה כי דין התביעה, ככל שהיא מתבססת על אותן חלואאות שהנתבעת נתנה, כביכול, לתובע, להדחות.

אשר לתביעה בדבר התשלום שמגיע, כביכול, לתובעת שכנגד 2, עבור טיפולי השיניים שנעשו עבור לתובע- גם דינה של זו להידחות.

28. התובעת שכנגד 2 ביקשה לבסס את טענותיה אודות חובו של הנתבע, על כרטיס טיפולים ועל חשבוניות שיצאו לפקודת התובעת שכנגד 2 על ידי חברת דנטלון. התובעת שכנגד טוענת כי כרטיס הטיפולים משקף עבודה שבוצעה עבור התובע והחשבוניות מייצגות הוצאות שהוציאה התובעת שכנגד 2 בגין בניית ציפויים עבור שיניו של התובע.

אני דוחה טענות אלה של התובעת שכנגד 2, משלא עלה בידה להוכיחן.

29. כרטיס הטיפולים הוא מסמך שנעשה על ידי התובעת שכנגד 2, באמצעות הנתבעת, וודאי שאין בו משום ראיה שיכולה לחזק את דברי הנתבעת.

אשר לחשבוניות שהוציאה חברת דנטלון- הנתבעת נמנעה מלזמן עד מטעמה של דנטלון ולפיכך לא ניתן לקבל את המסמכים האלה כראיה להוכחת תוכנם. מעבר לכך, לחשבוניות לא צורפה קבלה כדיון, שתעיד על כך שהסכום הנקוב בחשבוניות אכן שולם.

המכתב שצורף, מיום 10/12/2013, שבו מאשרת, כביכול, חברת דנטלון, כי התמורה עבור החשבוניות שולמה, אין די בו, משלא הוצגה קבלה ומשלא הובא עד מטעמה של חברת דנטלון.

30. מעבר לכך, בחשבוניות אין שום נתון שיכול ללמד מתי נעשתה ההזמנה של העבודות שכביכול הן נשוא החשבונית. זאת, אף שבחשבוניות יש, לכאורה, מקום לציון פרטי ההזמנה.

גם לא ניתן לדעת מהחשבוניות מה בדיוק בוצע ולא ניתן לכן לקבוע כי הן תומכות דווקא בגרסת הנתבעת, כאילו מדובר בעבודות שקשורות ללסת התחתונה של התובע ולא בעבודות שנוגעות ללסת העליונה, שעבורה שילם התובע, כפי שהנתבעת עצמה מודה בתצהירה.

31. יצוין, כי הנתבעת ציינה בתצהירה (סעיף 4) כי תציג במהלך הדיון את העבודות והציפויים שהזמינה עבור התובע ואת הזמנת העבודה, אך בפועל לא הציגה אותן בבית המשפט והדבר פועל לחובתה.

32. סוף דבר, שכפי שלא עלה בידי התובע להוכיח את תביעתו, הדבר לא עלה גם בידי הנתבעת והתובעת שכנגד. לפיכך, דין שתי התביעות להידחות.

בנסיבות העניין, אינני עושה צו להוצאות וכל צד יישא בהוצאותיו.

המזכירות תעביר לצדדים עותק מפסק הדין.

ניתן היום, ג' כסלו תשע"ה, 25 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.

הדסה אסיף 54678313

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן